

Sygn. akt II AKa 44/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Rafał Kaniok

Sędziowie: SA – Piotr Schab

SO (del.) – Dorota Radlińska (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Sylwester Leńczuk

przy udziale Prokuratora Mariusza Snopka

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2020 r. w Warszawie

sprawy:

J. K. , syna J. i F., ur. (...) w W.

oskarżonego o czyn z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 1 i 3 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 26 października 2018 r. sygn. akt XVIII K 196/17

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

I. Koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIAKa 44/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Sąd Okręgowy w Warszawie sygn. akt XVIII K 196/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zawarte w dokumentach księgowych i opisane w zeznaniach świadka B. K. i opiniach biegłych zapisy operacji finansowych pn. „cesja należności z D. C.” dokumentujące przekazywanie od czerwca do 30 października 2002 r. środków finansowych z D. C. na konto (...) Sp. z o.o. z tytułu wystawionych przez P. C.. (...) Sp. z o. o. faktur za wykonane przez ten podmiot usługi, nie pozwalają na stwierdzenie, że takie środki finansowe w łącznej kwocie 2.463.085,86 zł zostały przekazane od D. C. na konto (...) Sp. z o.o. bądź rozliczone pomiędzy wskazanymi podmiotami z zamiarem wyrządzenia szkody majątkowej P.C.. (...) Sp. z o.o., • przekazanie w dniu 9 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. środków finansowych w kwocie 2.500.000,00 zł w sytuacji, gdy stan zobowiązań tego podmiotu nie uzasadniał przetransferowania takiej kwoty, nie było dokonane z zamiarem wyrządzenia szkody 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>P.C.. (...) Sp. z o.o., lecz było efektem braku aktualnego rozliczenia między podmiotami,</p> <ul style="list-style-type: none"> nabycie przez P. C.. (...) sp. z o.o. maszyn włókienniczych: 5 krosien N. P., dekatury kotłowej, wykurczarki do tkanin wartości 858.500,00 zł za kwotę 2.037.420,00 zł nie było efektem zamierzonego działania oskarżonego w celu wyrządzenia szkody P.C. W. Sp. z o. o, lecz wynikało z ustalenia ceny urządzeń w oparciu o opracowane operaty szacunkowe pozostające w dyspozycji Spółki, <p>co skutkowało uniewinnieniem J. K. od dokonania zarzuczonego mu czynu podczas, gdy prawidłowo dokonana ocena materiału dowodowego w postaci zapisów w dokumentacji rachunkowej, opinii wywołanych biegłych, zeznań świadków B. K. i M. K., S. C. winna prowadzić do odmiennych wniosków.</p>	
<p>2/ rażąco i mającą istotny wpływ na treść wyroku obrazę przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 167 k.p.k., polegającą na zaniechaniu wywołania przez Sąd z urzędu opinii biegłych z zakresu rachunkowości, w sytuacji, gdy dotychczas wywołane opinie przy wykorzystaniu, których Sąd czynił ustalenia w sprawie nie uzupełniają się wzajemnie i różnią się pod względem wysnutych wniosków.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Oдноśnie zarzutu pod numerem 1 :

Ustalenia, których dokonał Sąd I instancji, jak też ocena materiału dowodowego stanowiąca podstawę tych ustaleń pozostają pod ochroną art. 7 k.p.k. a zatem zarzut wskazany przez oskarżyciela publicznego uznać należało za niezasadny.

Sąd Apelacyjny w całości podzielił rozważania Sądu I instancji, które wskazane zostały – poczynając od strony 7 uzasadnienia. Argumentacja Sądu Okręgowego jest przekonująca a zarzuty oskarżyciela publicznego stanowią jedynie nieuprawnioną polemikę w zakresie, w jakim kwestionuje stanowisko Sądu I instancji. Podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oskarżyciel publiczny zakwestionował ocenę materiału dowodowego w zakresie jego wiarygodność, której dokonał Sąd I instancji. W szczególności, zdaniem skarżącego Sąd I instancji wadliwie ocenił zeznania świadka B. K., jak też wysnuł nieprawidłowe wnioski z szeregu okoliczności, które miały miejsce i które – jak stwierdził oskarżyciel publiczny uzasadniały podejrzenie zaistnienia przestępstwa i stanowiły podstawę wszczęcia postępowania przygotowawczego / str. 15 apelacji/. Wbrew tym twierdzeniom – Sąd I instancji dokonał całościowej i wnikliwej analizy zeznań wszystkich świadków, jak też pozostałego materiału dowodowego. Zbędnym byłoby przytaczanie stanowiska Sądu I instancji, które znalazło całkowitą aprobatę Sądu Apelacyjnego, tym bardziej, iż Sąd odwoławczy zobowiązany jest jedynie do związłego przedstawienia swojego stanowiska w zakresie

oceny zarzutów apelacyjnych. W sytuacji kiedy uzasadnienie Sądu I instancji zawiera wyczerpującą argumentację / na co wskazał także skarżący – str. 9 apelacji/ stanowiska, które zaaprobowane zostało przez Sąd odwoławczy – tym bardziej za zbędne uznać należy jej ponowne przytaczanie. Odnosząc się jednak w dalszym ciągu – zwięźle- do zarzutu z punktu 1 – dodać także należy, iż okoliczności, które zdaniem oskarżyciela publicznego uzasadniały podejrzenie popełnienia przestępstwa – wnikliwie przeanalizowane przez Sąd I instancji – pozostały jedynie okolicznościami, które mogły stanowić podstawę podejrzenia popełnienia przestępstwa. Należy mieć na uwadze, iż przypisanie popełnienia przestępstwa wymaga zgromadzenia jednoznacznych dowodów, z których w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wynikać będzie, że do tego przestępstwa doszło. Słusznie zauważył Sąd I instancji, że w przedmiotowej sprawie o istnieniu takich dowodów nie mogło być mowy. Także sam skarżący w apelacji nie kwestionuje szeregu okoliczności, które legły u podstaw wydaniu wyroku uniewinniającego. Przykładowo wskazać należy, iż oskarżyciel publiczny nie kwestionuje tego, że w postępowaniu nie zdołano zabezpieczyć pełnej dokumentacji spółek. Okoliczność ta analizowana była przez Sąd I instancji. Słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że fakt braku pełnej dokumentacji spółek w aktach sprawy nie mógł stanowić okoliczności obciążającej wobec oskarżonego. Kwestionując ocenę Sądu I instancji, oskarżyciel publiczny nie dowiódł, że była ona dowolna a przy tym stojąca w sprzeczności z

obowiązującymi zasadami procesu karnego. Reasumując, stwierdzić należy, iż zarzut w punkcie 1 apelacji sprowadzał się do zakwestionowania tego, że Sąd I instancji nie poczynił ustaleń, które potwierdzałyby słuszność postawionego w akcie oskarżenia zarzutu. Jak wskazano wyżej, stanowisko Sądu I instancji uznane zostało przez Sąd Apelacyjny jako prawidłowe, a zatem postawiony zarzut uznać należało za niezasadny.

Odnosnie zarzutu pod numerem 2.

Także ten zarzut uznać należało za niezasadny. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji w żadnym razie nie uchybił art. 167 k.p.k. Wskazać należy, iż brak było podstaw do powoływania dowodu z kolejnej opinii biegłych z zakresu rachunkowości z powodów wskazanych przez skarżącego. Sąd Okręgowy dokonał profesjonalnej oceny wywołanych w sprawie opinii biegłych, czemu dał wyraz w sporządzonym uzasadnieniu szczegółowo się do nich odnosząc. Nadto sam skarżący nie wskazał żadnych zasadnych argumentów, z których mogłoby wynikać, że w sprawie należało powołać kolejną opinię biegłych z zakresu rachunkowości.

Wniosek

Wniosek o uchylenie wyroku

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wszystkie zarzuty apelacyjne skarżącego były niezasadne, stąd też wniosek o uchylenie wyroku uznać należało za niezasadny.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie Sądu, którego dotyczyła apelacja jest prawidłowe, zarzuty niezasadne.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Orzeciono, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS
Rafał Kaniok Piotr Schab Dorota Radlińska

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sąd Okręgowy w Warszawie sygn. akt XVIII K 44/19		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana